Ara Pirineus, 30/06/20

Que torni la Festa

En pro de la salut de tots hem sacrificat bona part de la vida cultural tal com la coneixíem

No m'agrada la "nova normalitat" i no m'agrada el nom que li han donat, un eufemisme perquè **ens sembli tot com abans encara que sigui ben diferent**. La dita "nova normalitat" vol que fem la vida de sempre, és a dir que gastem com sempre, però que estiguem alerta perquè l'amenaça del virus no ha desaparegut. Que no m'agradi no vol dir que no m'hi resigni. Hem de ser molt prudents i respectar les recomanacions de salut tant com sigui possible. Ara bé, aquests dies **ens manquen coses de la vella vida** i això ens permet apreciar els seus valors. Com la Festa.

No podrem viure de nou en la normalitat fins que recuperem **allò que ens fa éssers socials**. Em refereixo a les festes majors, les celebracions populars, els actes culturals de tota mena. Són activitats que generen espais de trobada d'amics i veïns, que permeten compartir, transmetre valors, relacionar-nos amb altres persones que viuen a prop nostre amb les que compartim realitats i preocupacions. I no només això, sinó que la festa també és el canal a través del qual ens arriba **l'art, la música, els espectacles** especialment a molts pobles pirinencs.

En pro de la salut de tots hem sacrificat bona part de la vida cultural tal com la coneixíem. No podem fer altra cosa, però espero que ben aviat les condicions sanitàries ens autoritzin **la proximitat física que permet ballar, riure, cantar, seure ben junts** en un pati de cadires, parlar a cau d'orella, fer-se petons i encaixades. Quan escric aquestes línies, aquest dilluns, que és 29 de juny, Sant Pere, **Festa Major d'Alp** penso en tot això.